

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 19 marca 2024 r.

Poz. 2277

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.18.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 18 marca 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890, 2029 i 2739) – zwana dalej *upzp*,

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXIX.570.2024 Rady Miasta Wojkowice z dnia 12 lutego 2024 r. *w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wojkowice* (Dz. Urz. Woj. Śla. z 2024 r., poz. 1521).

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 12 lutego 2024 r. Rada Miasta Wojkowice podjęła *uchwałę* Nr LXIX.570.2024 *w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wojkowice*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm., zwanej dalej *upzp*), organ nadzoru w dniu 16 lutego 2024 r. otrzymał uchwałę Nr LXIX.570.2024 oraz w dniu 20 lutego 2024 r. dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu, celem zbadania zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 12 marca 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała Nr LXIX.570.2024 została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w następującym zakresie.

I. Tryb sporządzania miejscowego planu unormowany jest przede wszystkim w przepisach art. 14, 17, 19 i 20 *upzp*. Stosownie do art. 17 pkt 6 lit. a i b *upzp* wójt, burmistrz, prezydent miasta występuje o opinię o projekcie miejscowego planu oraz o uzgodnienie projektu miejscowego planu. Ponadto, w myśl art. 17 pkt 2 wójt, burmistrz, prezydent miasta zobowiązany jest do zawiadomienia o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania projektu planu miejscowego.

W art. 17 pkt 6 lit. b *tiret jedenaste*, wskazano konkretnie, że w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią projekt planu miejscowego należy uzgodnić z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

W dokumentacji prac planistycznych nie stwierdzono zawiadomienia – o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu oraz wystąpienia o uzgodnienie w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenów położonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią – kierowanego do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Gliwicach. W dokumentacji brak także stanowiska w tym zakresie. Dlatego, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego, wezwano o uzupełnienie dokumentacji prac planistycznych o brakujące dokumenty. Gmina nie przedłożyła tych dokumentów.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 7 *upzp* w planie miejscowym obowiązkowo określa się obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Podobnie art. 166 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478, 1688, 1890, 1963, 2029) wskazuje, że obszary szczególnego zagrożenia powodzią, w celu zapewnienia ochrony ludności i mienia przed powodzią, uwzględnia się m. in. w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W niniejszym miejscowym planie, na załączniku 1d i 1f do *uchwały*, wprowadzono granice obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. W granicach tych obszarów nie wprowadzono zakazu zabudowy natomiast wyznaczono tereny, na których możliwa jest zabudowa – *tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej* 4MN, 5MN i 6MN oraz *teren usług handlu lub teren usług rzemieślniczych* 1UH-UL.

Zatem jak wynika w wyżej opisanej sytuacji prawnej i faktycznej, w granicach miejscowego planu występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, więc Burmistrz Miasta Wojkowice powinien był zawiadomić o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu oraz uzgodnić projekt miejscowego planu z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Gliwicach. Ten brak jest istotnym naruszeniem trybu postępowania, gdyż ustalenia planistyczne uzależnione są od stanowiska Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Gliwicach, a zatem mogłyby być inne niż te, które zostały przyjęte w uchwalonym planie miejscowym.

II. 1. Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy należy do zadań własnych gminy. Zakres przedmiotowy władztwa planistycznego gminy, wynikającego z art. 3 ust. 1 *upzp* został szczegółowo określony w ustawie, poprzez wskazanie obowiązkowej i fakultatywnej treści planu miejscowego w art. 15 ust. 2 i 3 *upzp*.

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodnie §1 ust. 1 pkt 1-6 *uchwały* obejmuje 6 obszarów w granicach określonych na załącznikach graficznych: 1) rejon ulicy Jana III Sobieskiego i M. Skłodowskiej-Curie – zgodnie z załącznikiem 1a; 2) rejon ulicy Głowackiego – zgodnie z załącznikiem 1b; 3) rejon ulicy Długosza – zgodnie z załącznikiem 1c; 4) rejon ulicy Paderewskiego – zgodnie z załącznikiem 1d; 5) rejon ulicy Maszyńsko – zgodnie z załącznikiem 1e; 6) rejon ulicy Brzeziny – zgodnie z załącznikiem 1f.

Uchwałodawca w części ustaleń uznaje sześć obszarów planu za jeden plan miejscowy, a w części każdy obszar planu uznaje za odrębny miejscowy plan. Zatem redakcja planu miejscowego jest nieczytelna i niejednoznaczna, bowiem nie można przesądzić, które ustalenia planu dotyczą jednego obszaru, a które całości.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 6 *uchwały* ilekroć w uchwale jest mowa o **obszarze planu** – należy przez to rozumieć obszary objęte granicami planu – zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 4 – czyli przez obszar planu należy rozumieć wyłącznie rejon ulicy Paderewskiego – zgodnie z załącznikiem 1d o powierzchni ok. 1,1 ha (obszar nr 4). Pojęcia *obszar planu* użyto w uchwale w § 3 ust. 1 pkt 17 lit. a i b, definiując istniejącą zabudowę – jest to zabudowa istniejąca na *obszarze planu* na dzień wejścia w życie planu oraz dopuszczona ostateczną decyzją o pozwoleniu na budowę lub zgłoszeniem, obowiązującym na *obszarze planu* na dzień wejścia w życie planu. Czyli istniejącą zabudową, jest wyłącznie zabudowa, która spełnia powyższe warunki, ale znajdująca się w obszarze nr 4 rejon ulicy Paderewskiego – zgodnie z załącznikiem 1d do uchwały.

Pojęcia *obszar planu* użyto również w *uchwale* w § 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 w zdaniu wstępnym. Zatem ustalenia w zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w § 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 powinny być dotyczyć wyłącznie obszaru nr 4, a tymczasem z analizy § 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 wynika, że przywołano w nich symbole terenów, które dotyczą terenów nie znajdujących się na obszarze nr 4, natomiast znajdują się na: obszarze nr 1 – załącznik nr 1a (tereny o symbolu U), obszarze nr 3 – załącznik nr 1c (tereny o symbolach PP-PS i IO/PEF) i obszarze nr 6 – załącznik nr 1f (tereny o symbolach U, UH-UL i INS-UH).

Przepis art. 15 ust. 2 pkt 2 *upzp* stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego – są to ustalenia obligatoryjne i powinny być zredagowane w sposób jasny i zrozumiały. Natomiast, w przywołanych jednostkach redakcyjnych (§ 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3) i mając na względzie definicję *obszaru planu*, nie wskazano precyzyjnie, których *obszarów planu* dotyczyć mają ustalenia w zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, a zatem nie wypełniono wymagań stawianych w art. 15 ust. 2 pkt 2 *upzp*.

2. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Dla każdego wyznaczonego terenu oprócz przeznaczenia określa się zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu. Ponadto, art. 15 ust. 1 *upzp* wskazuje, że projekt planu miejscowego, zawiera część tekstową i graficzną. Natomiast zgodnie z art. 20 ust. 1 in fine *upzp* oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404) – część graficzna stanowi załącznik do uchwały, przy czym konieczne jest jej powiązanie z częścią tekstową.

Na rysunku planu w załączniku 1f wyznaczono tereny 8ZN, 9ZN, 4KR i 5KR natomiast w tekście planu nie wprowadzono ustaleń dla tych terenów.

Brak powiązania tekstu *uchwały* z rysunkiem planu narusza art. 20 ust. 1 in fine *upzp* oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*. Natomiast brak pozostałych obligatoryjnych ustaleń narusza w szczególności: art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp* – poprzez brak określenia zasad zagospodarowania terenów oraz art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp* – poprzez brak obligatoryjnych wskaźników urbanistycznych.

3. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o *cmentarzach i chowaniu zmarłych* (Dz. U. z 2023 r., poz. 887 i 1688) cmentarze zakłada się i rozszerza na nieruchomościach, dla których w planach miejscowych ustalono przeznaczenie – teren cmentarza.

Cmentarze, zgodnie z przepisami obowiązującego porządku prawnego, winny być lokalizowane na ogrodzonym terenie, odpowiednim pod względem sanitarnym. W myśl postanowień rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1959 r. Ministra Gospodarki Komunalnej w sprawie *określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze* (Dz. U. z 1959 r., Nr 52, poz. 315), teren pod cmentarz powinien być lokalizowany w sposób wykluczający możliwość wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 m do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki, korzystające z wody, są do tej sieci podłączone, o czym stanowi § 3 ust. 1 wyżej przywołanego rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej.

Jak z powyższego wynika, wyznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego tereny cmentarzy podlegają rygorystycznym wymaganiom, ze względu na sformułowane w przepisach prawa szczególne uwarunkowania, jakie powinny spełniać tereny przeznaczone pod cmentarz.

Organy gminy, lokalizujące w planach miejscowych cmentarz, winny tak sytuować tereny cmentarzy, aby zabezpieczyć spełnienie wymogów dotyczących istniejącego zagospodarowania wokół tych cmentarzy. Cmentarz zatem, winien być zlokalizowany tak, aby w odległości co najmniej 50 m od jego granic nie było żadnych obiektów wskazanych w § 3 ust. 1 cytowanego rozporządzenia.

Przyjęta w § 1 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. zasada, nakazująca lokalizowanie cmentarzy z uwzględnieniem konieczności wykluczenia możliwości wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie, dowodzi, że uregulowania dotyczące odległości cmentarza m.in. od zabudowań mieszkalnych („stref ochronnych cmentarzy”), ujęte w § 3 rozporządzenia, mają na celu zapewnienie ochronnej strefy sanitarnej pomiędzy cmentarzem a zabudową mieszkalną.

W orzecznictwie przyjmuje się, że przepisy *ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych* oraz rozporządzenia wykonawczego Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. mają na celu zagwarantowanie zachowania odpowiednich odległości od projektowanych cmentarzy niezależnie od tego, czy w pierwszej kolejności powstanie cmentarz czy też zabudowa na pobliskich terenach (zob. wyrok NSA z dnia 27 października 2011 r., sygn. II OSK 1623/11). Zakres normowania § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki

Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze odnosi się przy tym nie tylko do cmentarzy nowobudowanych, ale również do istniejących, a także do lokalizowanej w ich sąsiedztwie zabudowy (zob. wyroki NSA: z dnia 27 maja 2014 r., sygn. II OSK 3047/12; z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. II OSK 1518/11). Bowiem przyjęcie, iż przepisy rozporządzenia mają zastosowanie tylko i wyłącznie do cmentarzy nowozakładanych nie można uznać za logiczne, skoro odległość 150 m lub 50 m mierzona od istniejącego cmentarza do projektowanego budynku, czy też od istniejącego budynku mieszkalnego do noworealizowanego cmentarza jest tą samą odległością. Celem wydania rozporządzenia, zgodnie z przepisem upoważniającym – art. 5 ust. 3 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych – było m.in. określenie „szerokości pasów izolujących teren cmentarny od innych terenów, a w szczególności terenów mieszkaniowych”. Wykładnia celowościowa tego przepisu ustawy prowadzi do wniosku, że przepisy rozporządzenia określają zarówno w jakiej odległości od innych terenów, w tym terenów zabudowy mieszkaniowej – mogą być lokalizowane nowe cmentarze, jak i w jakiej odległości od istniejących cmentarzy może być lokalizowana inna zabudowa, w tym zabudowa mieszkaniowa (zob. wyroki NSA z dnia 14 października 2014 r., sygn. II OSK 823/13, z dnia 9 lutego 2017 r., sygn. II OSK 1362/15).

W § 8 uchwały wprowadzono ustalenia obowiązujące w pasach izolacyjnych od cmentarza. Ustalono szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakaz nowej zabudowy mieszkaniowej, zakładów produkujących artykuły żywności oraz obiektów budowlanych przechowujących artykuły żywności oraz zakładów żywienia zbiorowego, w strefie o szerokości 50 m od granicy cmentarza. Natomiast, w strefie o szerokości 150 m od granicy cmentarza – zakazano: realizacji studzien i innych ujęć do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych; – stosowania poboru wody do picia i potrzeb gospodarczych z istniejących ujęć. Dodatkowo, w strefie o szerokości od 50 m do 150 m od granicy cmentarza – wprowadzono nakaz podłączenia budynków do sieci wodociągowej.

Na rysunku miejscowego planu, na załączniku nr 1d do uchwały, wrysowano strefy od granicy istniejącego cmentarza (50 m i 150 m). Wskazane na rysunku planu strefy od granicy istniejącego cmentarza nie są wrysowane zgodnie ze stanem istniejącym. Z analizy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wojkowice przyjętego przez Radę Miasta Wojkowice dnia 26 lutego 2013 r. uchwałą nr XXXVI/313/2013 wynika, że cmentarz istniejący, znajduje się w odległości ponad 50 m od wyznaczonego w ocenianym planie miejscowym *terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej* oznaczonego symbolem 4MN, natomiast na rysunku planu wrysowano granice strefy w taki sposób jakby prawie cały teren 4MN znajdował się w strefie 50 m od cmentarza.

Organ nadzoru analizując tekst i rysunek miejscowego planu uznał, że ustalenia uchwały naruszają wyżej przywołane przepisy ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych i rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze. Bowiem, ograniczenia zagospodarowaniu w pasach izolacyjnych od cmentarza obowiązują dla terenów znajdujących się od granicy istniejącego cmentarza, a za istniejący cmentarz można uznać tylko taki, który został przewidziany w miejscowym planie.

Dodatkowo oprócz stref obowiązujących od istniejącego cmentarza, w § 2 ust. 1 uchwały wskazano, że rysunki planu zawierają oznaczenia elementów będących ustaleniami planu, w tym w pkt 7 wskazano, że *cały obszar planu znajduje się w granicy strefy od projektowanego cmentarza (150 m) – zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 4*. Nie sposób zrozumieć, czy zgodnie z intencją uchwałodawcy – wszystkie 6 obszarów znajduje się w granicy 150 m od cmentarza, czy może tylko obszar nr 4, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 4 uchwały – czyli obszar na załączniku nr 1d. Jeśli nawet przyjąć, że jest to tylko obszar przedstawiony na załączniku nr 1d, to plan miejscowy nie przewiduje dla tej projektowanej strefy żadnych zakazów, nakazów lub ograniczeń w zagospodarowaniu. Bowiem przywołane ustalenia § 8 uchwały, dotyczą wyłącznie ustaleń dla stref od istniejącego cmentarza, a nie od cmentarza projektowanego.

4. W uchwale w § 2 ust. 1 pkt 9 lit. i, § 4 ust. 1 pkt 3 lit. d i f, § 5 ust. 1 pkt 2 lit. c, pkt 3, pkt 4, pkt 8 lit. b, § 7 ust. 1 pkt 2 lit. e, pkt 3 lit. e, § 9 ust. 1 pkt 12 lit. b i c, § 10 ust. 1 pkt 1 i w § 22 – wprowadzono ustalenia odnoszące się do *terenu gospodarowania odpadami lub elektrowni słonecznej*, który w wymienionych jednostkach redakcyjnych oraz na rysunku planu – załącznik 1c do uchwały, oznaczono symbolem IO/PEF.

Zgodnie z § 9 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404) symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego oraz standardy ich stosowania określa załącznik nr 1 do rozporządzenia. W załączniku nr 1

do rozporządzenia wprowadzono *standardy stosowania w projekcie planu miejscowego symboli, nazw i oznaczeń graficznych* – i zgodnie z pkt 4 lit. b tych standardów dopuszcza się określenie przeznaczenia terenu z wykorzystaniem nie więcej niż trzech klas z dozwolonych poziomów określonych w tabeli, przy czym symbole klas oddziela się łącznikiem (-). Zatem symbol terenu zredagowano niezgodnie z tymi standardami bo zamiast łącznika rozdzielono symbol klasy terenu gospodarowania odpadami IO ukośnikiem prawym (/) od symbolu klasy terenu elektrowni słonecznej PEF.

5. W § 2 ust. 3 *uchwały* wskazano oznaczenia elementów informacyjnych niebędących ustaleniami projektu planu, które zawiera rysunek planu. W pkt 5 wskazano, że takim elementem jest *strefa ochronna od obszaru, na którym rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW*. Następnie, w § 3 ust. 1 pkt 12 zdefiniowano strefę ochronną, przez którą należy rozumieć *teren związany z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu w związku z rozmieszczeniem urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW z wykorzystaniem energii promieniowania słonecznego oraz występowaniem oddziaływania tych urządzeń na środowisko w ramach wyznaczonej strefy*. Kolejno w § 9 pkt 12 lit. b i c *uchwały* wprowadzono ustalenia w zakresie odnawialnych źródeł energii, dopuszczenie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW z wykorzystaniem energii promieniowania słonecznego na terenie oznaczonym symbolem IPEF oraz IO/PEF oraz ustalono strefę ochronną dla urządzeń, o których mowa w lit. b, a która mieści się w granicy terenu oznaczonego symbolami: IPEF oraz IO/PEF.

Przepisy ustaw i rozporządzeń nie wprowadzają ogólnych wytycznych dla stref ochronnych od odnawialnych źródeł energii, a zatem w tym celu Rada Miasta powinna była zastosować się do przepisu art. 15 ust. 2 pkt 9 *upzp*, z którego jednoznacznie wynika, że w planie miejscowym określić należy szczególnie warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, a więc w zakresie stref ochronnych należało wprowadzić stosowne ustalenia w planie.

6. Jak już wskazano w § 2 ust. 3 *uchwały* zawarto oznaczenia dla rysunku planu stanowiące elementy informacyjne, niebędące ustaleniami projektu planu. W pkt 9 wskazano, że takim elementem są granice korytarza ekologicznego. Korytarze ekologiczne wrysowano na załączniku nr 1d *uchwały* wzdłuż terenu 1WS (rzeka Wielonka) na terenach 3ZN-5ZN, 4MN-6MN i 1KDZ oraz na załączniku nr 1f *uchwały* na terenach 9ZN i 2KDZ. W konsekwencji korytarz ekologiczny znajduje się m.in. na terenach przeznaczonych pod zabudowę, ale nie wprowadzono żadnych ograniczeń jakie miałyby w tym pasie, oznaczonym szrafem, występować. Nie wiadomo również czy w tym pasie występują ograniczenia wynikające z innych przepisów prawa lub aktów administracyjnych, a zatem, wrysowanie korytarza ekologicznego wprowadza niepewność jak na w tym obszarze, adresat planu miejscowego powinien się zachować. Natomiast budynki, jak również inne obiekty budowlane mogą stanowić barierę w korytarzu ekologicznym, a tym samym istotnie zaburzyć ciągłość powiązań między obszarami cennymi przyrodniczo, w tym utrzymania dotychczasowej migracji roślin i zwierząt pomiędzy siedliskami.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 3 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu. Uchwałodawca wrysowując jedynie korytarz ekologiczny i nie czyniąc ustaleń obowiązujących w granicach tego korytarza naruszył zatem art. 15 ust. 2 pkt 3 *upzp*.

7. W § 2 ust. 1 *uchwały* zawarto oznaczenia rysunku planu stanowiące ustalenia planu, w tym w pkt 4 wyznaczono obszar o podwyższonej wartości ekologicznej. Z § 4 ust. 1 pkt 3 lit. j wynika, że na obszarach o podwyższonej wartości ekologicznej zakazano lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych oraz lokalizacji *obiektów na czas trwania budowy*. Następnie, w § 5 ust. 1 pkt 1 wśród zasad ochrony środowiska, przyrody oraz ochrony i kształtowania i krajobrazu ustalono, że w obszarze o podwyższonej wartości ekologicznej (oznaczonych symbolami 1PP-PS, 3PP-PS, 4PP-PS, 7MN) należy *zachować zieleń w formie powierzchni biologicznie czynnych wskazanych ustaleniami planu*.

Ustalenia w zakresie obszarów o podwyższonej wartości ekologicznej w § 5 ust. 1 pkt 1 *uchwały*, w zasadzie nie zawierają żadnej treści, a norma prawna, którą wprowadził uchwałodawca, jest niezrozumiała. Ponadto, na rysunku planu nie wyznaczono obszaru o podwyższonej wartości ekologicznej na terenach 1PP-PS, 3PP-3PP-PS, 4PP-PS.

Dodatkowo należy podnieść, że na rysunku planu, stanowiącym załącznik 1c, na terenach 1IO/PEF, 1PEF, 1PP-PS, 3PP-PS, 4PP-PS wyznaczono szrafem *obszar o podwyższonej wartości przyrodniczej*, dla którego brak ustaleń w tekście planu.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 3 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu. Uchwałodawca, wrysowując obszar o podwyższonej wartości ekologicznej na terenie 7MN i 6ZN powinien ustalić dla niego zakazy, nakazy dopuszczenia lub ograniczenia, a ich brak narusza art. 15 ust. 2 pkt 3 *upzp*. Natomiast brak precyzji w określeniu szczegółowych ustaleń dla obszaru o podwyższonej wartości ekologicznej narusza § 6 oraz § 25 (stosowanych do aktów prawa miejscowego w związku z § 143) *Zasad techniki prawodawczej*, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), które nakazują, aby przepisy redagowane były dokładnie i w taki sposób, by intencje prawodawcy wyrażone były w sposób zrozumiały dla adresatów, a jednocześnie tak, by wskazywały, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować.

8. Zgodnie z § 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* – część graficzną projektu planu miejscowego sporządza się z wykorzystaniem map, o których mowa w art. 16 ust. 1 *upzp*, zawierających obszar objęty projektem planu miejscowego wraz z jego niezbędnym otoczeniem. Z analizy załącznika nr 1c wynika, że część rysunku planu sporządzono bez mapy zasadniczej.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Nr LXIX.570.2024 Rady Miasta Wojkowice z dnia 12 lutego 2024 r. w sprawie *zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wojkowice*, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczych przepisy, a stwierdzone naruszenia mają konsekwencję dla całego aktu – w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miasta Wojkowice rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miasta Wojkowice.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.